

[Malchau.]

Ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (C. F. Sørensen) og den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Stegger Nielsen) hilser ogsaa mit Parti med Tilfredshed Oprettelsen af de 4 Musikkorps. Uden i øvrigt at komme ind paa Ordningerne af 1932 og 1937 vil jeg dog sige, at Ophævelsen af de militære Musikkorps med Undtagelse af Livgardens efter vor Mening var et af de mørke Punkter i disse Ordninger. Vi gjorde dengang fra konservativ Side, hvad der kunde gøres for i hvert Fald at bevare enkelte Musikkorps, men det var forgæves. Nu haaber vi — og saadan forstod jeg ogsaa den højtærede Forsvarsminister —, at der er Udsigt til, at den Begyndelse, der nu bliver gjort med Hensyn til Indførelse af enkelte Musikkorps, ikke alene skal kunne bevares i Fremtiden, men at der, naar Ordningen af 1937 engang skal tages op til Revision, ogsaa vil være Mulighed for en yderligere Udvidelse paa dette Omraade. At det ogsaa i beskæftigelsesmæssig Henseende er af Betydning for Øjeblikket at faa disse Musikkorps oprettet, er en Sag for sig, som jeg kun lige vil nævne. Jeg betragter det som en given Ting, at der ved Antagelse af Musikere tages videst muligt Hensyn til de i 1932 afskedigede, som maatte ønske Genansættelse.

De Kaar, det er beskaaret vort Forsvar at arbejde under for Tiden, er jo lidet misundelsesværdige. Jeg gaar ud fra, at saavel Ministeriet som den øverste Ledelse yder Befalingsmændene al mulig Støtte i den vanskelige Stilling, som de i Øjeblikket er i. Paa den anden Side gaar jeg ogsaa ud fra, at det til Gengæld maa kunne ventes og kræves af Befalingsmændene, at de udviser Forstaaelse og den fornødne Takt, for at bruge et mildt Udtryk. Jeg saa af et Referat i Dagspressen, at en dansk Officer i Uniform paa et offentlig Møde i forrige Uge — naturligvis Referatets Rigtighed forudsat — bl. a. havde udtalt, at han ikke vilde løfte en Finger for dette Land, saa længe Statsminister Stauning havde Magten. Jeg finder — og sikkert mange med mig —, at dette er en meget mærkelig og helt ubegribelig Udtalelse. Hvis det virkelig er den paagældendes Syn paa Sagen, har vedkommende efter min Mening kun eet at gøre, og hvis han ikke allerede har taget Konsekvensen af denne Udtalelse, haaber jeg, at Forsvarsministeren vil belære ham om hans Pligt som Befalingsmand. Jeg gentager for at undgaa Misforstaaelse, at det, jeg her siger, naturligvis forudsætter det paagældende Referats Rigtighed. I øvrigt vil jeg spørge den højtærede

Forsvarsminister, om der er foretaget eller vil blive foretaget noget i denne Sag.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

P. N. Petersen (Røjle): Efter den indgaaende Omtale, som først den højtærede Forsvarsminister og derefter de andre Ordførere har givet Lovforslaget, finder jeg ingen Anledning til at komme dybere ind paa det, men skal indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til uændret Vedtagelse. Det er saare naturligt, at Forsvarsministeren under de nuværende Forhold har en udstrakt Bemyndigelse.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg takker samtlige Ordførere for deres villige Udtalelser, som giver mig Haab om, at Landstinget hurtigt vil kunne gøre Lovforslaget færdigt.

Det ærede Medlem Hr. Malchau omtalte en Udtalelse, som en Officer havde fremsat paa et politisk Møde for en Tid siden. Der var dengang ogsaa Tale om en anden Officer; der var to: en, som talte i København, og en, som talte i Aarhus. Det var den sidste Udtalelse, det ærede Medlem fremdrog. Begge Officerer er omgaaende blevet afhørt. Den Officer, der i Aarhus udtalte sig som refereret for et Øjeblik siden, er ikke fast Officer, men Løjtnant i Reserven. Alligevel er det givet, at det ikke kan tolereres, hvis han har udtalt sig saaledes, som det ærede Medlem omtalte. Han er, som sagt, blevet afhørt, men endnu har jeg ikke faaet Sagens Akter. Jeg antager, at de vil komme mig i Hænde i Løbet af ganske kort Tid, og derefter vil der blive truffet Bestemmelse om, hvad der skal foretages.

Først og fremmest maa man naturligvis være sikker paa, at han har brugt de Udtalelser, som har været refereret i Dagspressen. Er det Tilfældet, mener jeg, at den paagældende i Virkeligheden ikke kan være Officer i Hæren.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 14⁵ med følgende Dagsorden: